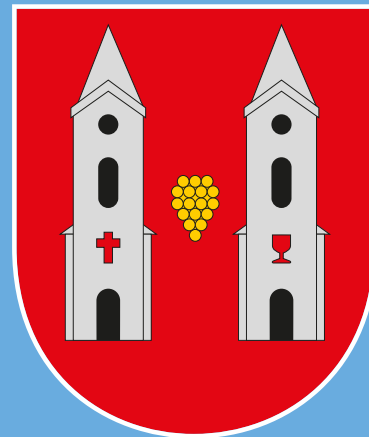

SOBĚHRDSKÝ ZPRAVODAJ

Soběhrdy | Mezihoří | Phov | Žiňany | Žiňánky

zdarma • čtvrtletník • vydává Obecní úřad Soběhrdy • ročník 12 • číslo 1 • březen 2020

Úvodní slovo ☞ Starosti pana starosty

Letošní rok bude v mnoha ohledech výjimečný. Ostatně jako každý rok.

Už v únoru nám výjimečně nadělil jeden den navíc. Snad jste s ním všichni naložili tak, aby to bylo ku prospěchu vám samotným i vašim blízkým. Já sám za sebe jsem velmi spokojen. Část dne navíc jsem věnoval prořezu ovocných stromů, takže jsem byl užitečný obci i přírodě. A podvečer a večer jsem strávil na kávě se spoluobčany. Udělalo mi radost, že v sále nezbylo skoro žádné volné místo i to, že atmosféra byla přátelská, a tak nějak správně venkovsky uvolněná.

Ještě jednou děkuji všem, kdo přišli a těším se, že letos společně uděláme kus práce v Naší Moderní Vesnici. Kdo slyšel, bude vědět, kdo neslyšel, určitě se časem dozví.

Všechny vás ale prosíme o vyplnění dotazníku, který

obdržíte spolu s tímto zpravodajem. Jde o stejný dotazník, který někteří z vás vyplňovali už v roce 2016 a podle kterého máme nastavenou naši společnou strategii. Protože čas letí, chceme v letošním roce strategii aktualizovat a k tomu potřebujeme informace od vás. Vůbec se nerozpakujte nám otevřeně napsat, co se vám na životě zde líbí i co byste chtěli, aby se změnilo.

Vyplněný dotazník buď můžete odevzdat osobně komukoliv ze zastupitelstva nebo vhodit do poštovní schránky na dveřích obecního úřadu. Využijte tuto možnost, jak ovlivnit budoucí vývoj místa, kde žijeme. Informace z dotazníků budou zpracovány v průběhu letošního roku do aktualizované obecní strategie. Prosíme vás o odevzdání dotazníků do 30. 4. 2020.

Pavel Bartík

Soběhrdy–Petroupim: cesta pro naši krajinu

Vážení občané, milí sousedé,

v loňském roce jsme se v zastupitelstvu začali zabývat myšlenkou obnovy některých historických cest, kterými bývalo okolí naší vesnice protkáno a umožňovalo dostupnost okolní krajiny, ale i propojení s dalšími obcemi.

V rámci probíhající výzvy Středočeského kraje „Můj kraj“ jsme se dohodli na společném postupu s obcí Petroupim a přihlásili do výzvy projekt obnovy historické cesty mezi obcemi. Prohlédnout si jej můžete zde: <https://mujkraj.kr-stredocesky.cz/galerie-projektu/tFluWvU4ks05X6C>. Jedná se polní cestu, která byla v 50. letech zaorána s následným vznikem velkých lánů.

O tom, kterému projektu Středočeský kraj poskytne financování, bude nakonec rozhodovat veřejnost. V květnu tedy budeme potřebovat Vaše hlasy, abychom mohli tento kus krajiny vrátit do původního stavu. Včas Vás budeme informovat o tom, kde a jak hlasovat. Do té doby budeme rádi, pokud dáte o projektu vědět Vaším kamarádům a sousedům.

Děkujeme za Vaši podporu a těšíme, že se budeme potkávat nejen při práci na tomto společném projektu.

Zastupitelstvo Obce Soběhrdy

Pojedte s námi na výlet (nejen pro seniory) a poznejte naše okolí!

V sobotu 25. dubna 2020 pořádáme

VÝLET DO SÁZAVY

Program: dopoledne prohlídka Huti František • oběd v Hostinci Za vodou • odpoledne prohlídka Sázavského kláštera
Odjezd: 9.15 ze Soběhrd od hasičárny (zájemce z okolních osad můžeme po domluvě přivést autem)

Příjezd: kolem 15. hodiny

Autobus a vstupné hradí Obec, s sebou si vezměte kapesné na oběd a případnou další útratu...

Zájemci, hlase se u V. Baštářové na tel. 724 98 18 78 nebo e-mail: bastarova.v@centrum.cz do pátku 27. března 2020.

Rozjímání v pokročilém věku

Tak se Vám probudím a chvíli zírám do stropu. Venku kdákají slepice a kejhají husy. Do toho vřískají peroucí se kočky a kokrhají kohouti. Jsem v okamžiku v realitě. Tedy ne v „Reality show“, ale v té životní. Pomalu vstávám, neboť musím počkat, až přestanou vrzat kolena. Vloni vrzalo levé, teď už i pravé. Nevím, co bude vrzat a skřípat příští rok. Příští rok? Sakra, vždyť už je zase jaro. Zase, opět. Co s tím? Napadá mě stará slovenská píseň, kterou mi zpíval na vojné jeden můj velitel a hrál si při tom na kytaru. „Já som bača tuze starý, nedožijem do jari.“

Chvíli nadávám na slepice a kachny, že už se na to nevy... Pak nadávám sobě. Jsou to výrazy nevhodné pro děti mateřských škol, i když jsem přesvědčen, že na prvním stupni žáci znají ještě

➔ Pokračování na s. 2

Rozjímání v pokročilém věku – pokračování z první strany

výraznější. Je zase jaro. Vrabci se perou a honí po stromech i střechách a můžu chvíli podumat. Co mám dělat dřív? Chvíli mě přepadají příjemné a uklidňující myšlenky, totiž nedělat nic. Vzít si knížku (s mobilem si nehraju) a číst, dokud neusnu. Zkusím to. Po chvíli se začínám vrtět a lezou a mně skličující myšlenky. Takhle to asi nepůjde. Tak nakonec rozhýbu vrzající kolena, vezmu motyku, rýč či hrábě a šourám se k nějakému koutu něco zasadit nebo zasít a zapomenout na občanku. A pak už slyším rachot motorových pil či cirkulárek, hukot automobilů a traktorů. Realita je tady. Můžu si stále zpívat „nedožijem do jara“ a je mi to houby platný. A mohu i rozjímát a rozhlížet se.

Naštěstí a mé uspokojení drtivá většina občanů na svých domech, zahradách i okolí provádí činnost, která má smysl i prospěch a napomáhá zušlechťení okolí a vesnické krajiny i přirozenosti prostředí. Nejsem architekt přes zapojení staveb do krajiny i stávající zástavby, ale i v naší obci se vyskytuje

zvláštní objekt (podobný, ale menší, jsem viděl před lety v obci Líšnice na okr. Praha Západ, kde se majitel také chtěl předvést), který svou fasádou s ponurou barvou šedi či hnědi, mi připomíná staré skotské hrady na kopcích porostlých vřesy a severskou květenou tundry. Okna pak buď stará muzea, která navštěvují jen renomovaní učenci nebo také okna patologického ústavu v Praze, kam se nikdo nechodí dívat na příjemné věci. Inu, někdo chce být výstřední a upozornit na sebe, což mi přijde úsměvné až směšné. Možná i k politování. A tak je lepší vidět oba soběhrdské kostely, které vypadají o poznání přívětivěji a posedět v nich chvíli, aby se člověk dostal trochu „nad věc“ a pak si nezpívám „Nedožijem do jara“, ale „věčná je práce na vinici Páně“. A nic s tím nenaděláme.

Tak Vám přeji šťastné prožití vegetačního období a připravte si palivo na příští zimu. Pokud nějaká bude. Hodně zdaru!

Vladimír Vachoušek

Tříkrálová koleda v Mezihoří 2020

Letos již potřetí za sebou se děti v Mezihoří domluvily, že na Tři krále půjdou po staveních vinšovat štěstí a zdraví v novém roce, zazpívát koledu a zanechat znamení požehnaní Christu mansionem benedicat křížem na dveřích. Vzhledem k počtu se děti opět zorganizovaly na dvě královské trojice. Tentokrát jsme měli i jednoho náhradníka – nováčka, kdyby náhodou některý ze zkušenějších králů odpadl :-). Každá z trojic opět obešla svou část vesnice. Počasí nám v neděli před tříkrálovým pondělním znovu přálo, byť nemělo zrovna zimní atmosféru díky letošnímu spíše „středomořskému“ průběhu zimy. Dopoledne jsme

tradičně završili společným obědem u Rezkových, za což jim patří dík. Děkujeme jménem dětí za dobroty do košíčku – spravedlivě se o ně rozdělily. Kromě toho vybraly do kasiček během tříkrálové koledy 4013,- Kč díky štědrosti těch, koho navštívily, a svých rodičů. Děkujeme! Dohodli jsme se, že letos tuto sumu věnujeme na podporu projektu Fondu ohrožených dětí Klokánek (<http://www.fod.cz/nase-cinnost/klokank>).

Mějte se hezky; doufáme, že i vám tříkrálová koleda přinesla trochu radosti. Vše nejlepší do roku 2020!

Rezkovi, Kulíškovi a Mikešovi

Z kroniky obecné školy

V předchozím čísle Zpravodaje byl popsán proces vedoucí k otevření školy. Následující řádky už přibližují běžné události, které proběhly mezi lety 1862 a 1871.

Dne 14. září, tj. na jméno blahoslavené Panny Marie byla nová škola vysvěcena; za střelení a hudby u přítomnosti příškolovaných občanů, a mnoha set sešlo se lidu. Nato druhý den jsme šli do Poříčí s dětmi; tam byla obětována mše a Tebe Bože chválíme na zdar nové školy. Přivítací řeč měl žák III. odd. Josef Jukl. Pan c. k. okresní měl řeč k občanům s díky, že tak činní byli a o školu se tak postarali; pan farář též tak, baže i blaho duše svých dětí se postarali.

Dne 17. dubna 1863 sázel jsem před okny u východní strany stromky švestkové a 26. února 1864 ještě některé (a 3 štípký od obce obdržené) švestky, ale vlastně koupené. Dnes, dne 6. dubna 1864 zasadil podepsaný katecheta u přítomnosti pana učitele a Jakuba Zelenky, domkáře zdejšího z č. 18, co nejstaršího obyvatele, na západní straně školy 3 mladé lípy, z kterých dvě tlustší pocházejí z knížecí bažantnice v Podmračí a jedna tenčí od Josefa Škvora, polosedláka z Bukové Lhoty.

První kopnutí učinil katecheta, pak učitel, po nich žáci za řízení učitele a onoho Jak. Zelenky. Každý žák a žačka vrstvu země do jamek hodily. Tyto stromky přinesl sem s katechetou žák z poříčské školy Frant. Brabec z Poříčí č. 27. Opatrování stromků bylo žákům odevzdáno, k čemuž oni se s radostí přihlásili. V starém popisu následují podpisy všech, též i účastnivších sázení žáků.

Dne 7. června byla v Soběhradech zkouška, při které žák Josef Jukl poděkoval ve jménu veškerého žactva, odcházejícímu panu P. Antonínovi Veselému, kaplanu z Poříčí, který co katecheta po 12 letech, bez odměny, náboženství do Soběhrad vyučovat chodil, a za faráře do Chotýšan povýšen byl. V září 1864 přistoupil za kaplana do Poříčí Veleb. pan P. Josef Červenka, který se též katechetou v Soběhradech stal (až 9. dubna 1899).

Dne 20. února 1869 byla volba výboru školního: za starostu Jan Krejčířek, rolník ze Phova. Za výbory: Josef Brabec ze Soběhrad, Matěj Kodet ze Žiňan, P. Dr. Karel Ulrich z Benešova, František Škvor z Bedrče. Dne 26. srpna byla volba učitele do okresní školní rady, od všech učitelů z okresů: Benšovského, Vlašimského a Neveklavského. Byl jednohlasně zvolen p. Em. Heller z Benešova.

Dne 28. srpna 1871 přišlo oznámení, že naše škola je prohlášena za samostatnou školu.

Barbora Sobotková

Změny při třídění odpadů

Již řadu let patří naše obec mezi nejlépe třídící obce ve Středočeském kraji. Dělá nám to radost a poděkování patří všem občanům, kteří zodpovědně třídí odpad a snaží se v tomto stále zlepšovat. Abychom vám v rámci možností třídění ještě trochu usnadnili, podařilo se nám se svozovou firmou domluvit drobná zjednodušení. Jsou to drobnosti, které ale mohou náš společný výsledek ještě dále zlepšit.

Takže s okamžitou platností:

- jedlé oleje z domácnosti můžete dát v dobře uzavřené plastové láhvi (max. objem 2 litry) k jakémukoli popelnici, kterou dáváte vyvézt (modrá, žlutá, černá)
- do žlutých nádob, které máte doma, je možné vhodit jakoukoliv plechovku od nápojů (ne plechovky od masových konzerv, rybiček apod.)
- do žlutých nádob, které máte doma, je možné vhadzovat nápojové kartony tetrapack od mléka a džusů
- plastové kelímky např. od jogurtů, které dáváte do žluté nádoby, není třeba nijak speciálně vymývat. Stačí, když budou prázdné a nezůstane v nich polovina obsahu, který by znečistil zbytek nádoby
- vedle modré popelnice je možné při svozu nechat i velké kartony nebo papírové krabice. Nemusíte s nimi tedy chodit k velkým kontejnerům. Jen je třeba krabice sešlapat nebo rozřezat

Na druhou stranu, prosím, nedávejte do modrých nádob doma ani na separačních místech papírové pytle od stavebních materiálů (malty, cementu, lepidel apod.). Jsou v nich zbytky obsahu, které znečišťují celý obsah nádoby a je potom těžké tento vytríděný odpad prodat k dalšímu využití. Tyto pytle patří buď do černé nádoby nebo do nebezpečného odpadu.

Pavel Bartík

SVOZ NEBEZPEČNÉHO A VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU

Termín: SOBOTA 18. DUBNA 2020

8.00–9.30 hodin

Místo: prostor za evangelickým kostelem v Soběhrdech

Nebezpečným odpadem se rozumí: rozpouštědla, kyseliny, zásady, fotochemikálie, pesticidy, zářivky a jiný odpad obsahující rtuť, olej a tuk, baterie a akumulátory, léčiva, nepoužitá cytostatika, vyřazené zařízení obsahující chlo-rofluoruhlovodíky, barvy, tiskařské barvy, lepidla, pryskyřice, detergenty obsahující nebezpečné látky, vyřazené elektrické a elektronické zařízení

- Není možné odevzdat pneumatiky z traktorů a nákladních aut, eternit, azbest a další stavební a izolační materiály obsahující nebezpečné látky.
- Rozměrným odpadem se rozumí např. koberce, matrace apod.
- Odpad se musí předat v určeném místě a čase do rukou obsluhy.
- V žádném případě není možné odpad umístit kamkoli předem.

Děkujeme Vám za respektování tohoto postupu.

Zapište si do kalendáře

4. 4.	společná brigáda – úklid talut
18. 4.	svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu
25. 4.	výlet do Sázavy
26. 4.	sběr železného šrotu v Soběhrdech
16. 5.	18:00 Indie od severu k jihu, v prostoru i čase
31. 5.	dětský den na fotbal. hřišti v Soběhrdech
5. 6.	Noc kostelů
27. 6.	Soběhrdské vítání léta

VZPOMÍNKY SOBĚHRDSKÉHO RODÁKA

Jmenuji se Jan Zíma a po celý svůj dlouhý a pestrý život se zabývám hlavně hudbou. V roce 1932 dostal můj otec Jaroslav učitelskou definitivu právě na škole v Soběhrdech. Maminčini rodiče Jan a Anna Klikovi tam proto začali pro naši rodinu stavět domek. Po dostavbě dostal čp. 38 a rodiče v něm žili společně s mými staršími sourozenci Jaroslavem a Marií.

19. února 1937 jsem se v Soběhrdech v tomto domečku narodil i já, po dědovi Jan, ale rodiny jsem si užil jen tři roky. Rodiče se po třinácti letech společného života rozvedli. Psal se rok 1940, byla válka, maminka Marie odešla se mnou a dvěma sourozenci ke svým rodičům do nedalekých Václavic. Otec odešel rovněž ke svým rodičům na Kladensko. Nový dům si pronajal pan učitel Francl se svou matkou. Hezkého bydlení si ale také neužil. Byl to odbojář, vlastenec a sokol, proto ho Němci už v roce 1941 zavřeli do koncentračního tábora a jeho maminka v domě zůstala sama.

Ani my jsme nemohli žít ve Václavicích, protože tam Němci zřizovali výcvikový prostor. Místo k bydlení a pro smíšený obchod, který nás živil, jsme našli až v Prčici. Dědeček s babičkou se vrátili do našeho domu v Soběhrdech a já jsem je tam často a rád navštěvoval.

V Prčici jsem začal v roce 1943 chodit do první třídy, ale když Němci obsadili školu pro maďarskou posádku a i nám zabrali polovinu bytu, musel jsem do druhé třídy chodit u babičky v Soběhrdech. Také tam ale nebyla budova školy volná a vyučovalo se v místní hospodě. Z tehdejších mých spolužáků už jich zbylo málo. Nejvíce jsem kamarádil s Jardou Vnoučkem a Vaškem Bohatou. Také si dobře pamatuji, jak blízko u Soběhrd spadla letecká bomba. Bylo to na poli pana Mikuleckého. S jeho rodinou se naši přátelili a při sklizni jsme jim často pomáhali. Vzpomínám i na to, jak jsem si v koutu zahrady na vysoké třešni (byla to výborná černice) udělal pozorovatelnu. Viděl jsem, jak v **údolí před Benešovem angličtí letci útočili na projíždějící vlaky. Vždy se zaměřili na lokomotivu a z prostráněného kotle sršela na všechny strany pára.** Pak trvalo dlouho, než přijela stará, malá lokomotiva a vlak odtáhla do Benešova. Před koncem války Němci utíkali k Američanům a cestou odhazovali výstroj i výzbroj. Já jsem tam nesměl, ale když už bylo po všem, šel jsem se také podívat a poblíž silnice jsem našel v poli krásnou dýku s orlicí, hákovým křížem a rukojetí vyloženou perletí. Pochlubil jsem se s ní dědovi. Ten mi ji ale hned vzal protože se všechny nalezené německé věci musely odevzdat v hasičské zbrojnici.

Když skončila válka, vrátil jsem se do Prčice. Maminka tam koupila od Fondu židovských pozůstatostí prázdný dům,

ve kterém před válkou žila početná židovská rodina, která zahynula v Osvětimi.

Soběhrdský domek si od maminky pronajal pan řídící učitel Lhotský a bydlel v něm až do roku 1952, kdy se tam vrátila moje sestra Marie s manželem JUDr. Miroslavem Havlínem. Často jsem jezdil na motorce z Prahy za maminkou a cestou jsem se vždy zastavil u Havlínů. U dveří mě vítal pes Borek.

Sestra Mařenka byla výborná kuchařka a pokaždé mne pohostila nějakou dobrotou. Švagr choval mnoho králíků a vždycky jednoho mamince poslal. Obdivoval jsem také sestřinu květinovou zahradu a pochutnával jsem si na výborných hruškách (ovesničkách) i jiném ovoci a při sklizni jsem dostal i výborné vlašské ořechy. Soused, pan Dobrovolný, mi jednou dal k chovu pár holubů. Byli to nádherní **římání**. Bohužel se k němu vždy vrátili, asi to bylo proto, že měli zpátky domů moc blízko.

Nejvíce jsem ale zajásal, když mi Havlínovi nabídli a přenechali část zahrady, kde jsem si brzy postavil dvojbuňku Unimo. Pak jsem zahradu patnáct let využíval k rekreaci. Spolu s **ženou jsme zde vysadili mnoho stromů, keřů a květin.** V kolně jsem měl i dobře vybavenou dílnu, kde jsem vymýšlel zlepšováky všeho druhu a 99 jsem jich uveřejnil v měsíčníku Receptář prima nápadů, který vydával dr. Podlaha. V Soběhrdech, v tomto klidném prostředí, vznikla řada mých hudebních skladeb a knížek pro děti.

Havlínovým ubývaly síly, a proto v roce 2005 odešli do pečovatelského domu v Benešově. Domek prodali panu Ing. Šimonovi. Když mi po těžké nemoci zemřela dcera Ing. Šárka Zoubková, daroval jsem zahradu svému zeťovi Ing. Milanu Zoubkovi. Po čase jsem zjistil, že už také nemám dost sil na daleké cesty a **údržbu zahrady, a zeť ji proto prodal** panu Kuchtovi. S těžkým srdcem jsem opouštěl mně milé Soběhrdy, kde jsem se narodil a kam jsem se po celý život rád a **často vracel. Není mnoho míst, odkud je tak krásný pohled do dálky. Vlevo malý a velký Blaník, pod kopcem je jako na dlaně Benešov, za ním je vidět až k Voticům a vpravo Chvojen a Chlum.** Když nyní skládám písně, píší verše a pohádky pro děti, stále se mi promítá mnoho příhod, které jsem v milovaných Soběhrdech prožil.

Zdravím všechny Soběhrďáky.

Jan Zíma

Soběhrdský evangelický farář na půl úvazku

Pochválil jsem panu starostovi „kafe“ a on se mě zeptal, jestli nechci něco napsat do Zpravodaje. Nechci. Ale co bych pro starostu neudělal, a tak píšu.

Až do svých dvaceti let jsem si myslel, že větší blbost než nějaké náboženství snad ani neexistuje. Něco tak akorát pro starý babičky. Jenomže v dobách tuhé normalizace jsem potkal partu evangelické mládeže a rázem jsem se ocitl v jiném světě. Světě svobody, který ignoroval realitu vnucenou ruskými tanky, ve světě, kde jsme mohli svobodně diskutovat a nic nebylo zakázané. Pilně jsem docházel na jejich (a později naše) setkávání a po nějaké době jsem začal i chodit do kostela. Jaký byl pro mě šok, když jsem zjistil, že faráři, kterého mám z mládeže rád, vůbec nerozumím. Vykoupil jsem všechny teologické ležáky nakladatelství Kalich a začal pilně studovat, abych pronikl do

tajů církevního metajazyka. Po třech letech jsem to zvládl. Ale odnesl jsem si z tohoto traumatu jedno poučení: snažím se psát tak aby mi rozuměli i moji někdejší kolegové z kravína a cihelny, stejně jako moji současní kolegové z církve a University. Aby, jak jsem říkal v posledním kázání, mi rozuměli i ten, kdo do kostela zabloudí při hledání hospody. Tak až třeba někdy půjdete v neděli na procházku, vezměte to v deset hodin přes kostel, po kostele na „kafe s farářem“ (koná se každý týden ☺) a pak správně vyhládlí na oběd.

P.S. Abyste věděli, kdy v Soběhrdech kážu, příkládám webové stránky <http://sobehrdy.evangnet.cz/>

Jó a jak jsem se stal farářem třeba v nějakém dalším vědeckém příspěvku, bude-li jaký....

Srdečně zdraví Pepík Bartošek, evangelický farář

Základní nivelační bod Mrač

Asi málokdo na vlastní oči spatřil tento kamenný pomníček a myslím, že málo kdo ví, co znamená.

Jedná se o základní nivelační bod „Mrač“, který se nachází nedaleko osady Žiňánky, těsně za hranici katastrálního území Žiňany. Základní nivelační body (ZNB) slouží k zajištění České státní nivelační sítě. Jde celkem o 12 bodů na území celé republiky. Jsou umístěny ve vybraných lokalitách stanovených na základě geologických posudků. Tyto body jsou provedeny v neporušených skalních výchozech a jsou chráněny pomníkem. Slouží jako základní podklad pro geodetické zaměrování a určujeme jím vzájemnou polohu bodu na zemském povrchu ve vertikálním (svislém) směru. Výsledek výškového měření je používán k určování výšek dalších bodů nebo ke znázornění konfigurace terénu.

Historicky první údaje o vybudování výškového bodového pole na území ČR sahají do 2. poloviny 19. století. V této době byly naše země součástí Rakousko-Uherska, ve kterém vznikl soubor měření Vojenského zeměpisného ústavu ve Vídni. Jako výchozí výšková úroveň byla zvolena hladina Jaderského moře (Molo Sartorio v Terstu, Itálie - výška 3,352 m nad střední hladinou moře). Základem této sítě v naší republice je oněch zmíněných 12 bodů. Tyto body se budují na neporušených skalních útvech.

Pomník slouží jako ochrana nivelačního bodu. Výchozím bodem je I. ZNB Lišov, který leží přibližně 10 km východně od Českých Budějovic. Zbývající body jsou: II. ZNB Mrač, III. ZNB Vrbatův Kostelec, IV. ZNB Vlaské, V. ZNB Želešice, VI. ZNB Svárov, VII. ZNB Žirovice, VIII. ZNB Teplice, IX. ZNB Železná Ruda, X. ZNB Bojkovice, XI. ZNB Krnov, XII. ZNB Pecný Po vzniku ČSR (1918) bylo v roce 1920 zřízeno oddělení nivelační služby, které spadalo pod Ministerstvo veřejných prací. To mělo za úkol zhušťovat nivelační síť Rakousko-Uherska vkládáním dalších nivelačních pořadů. Po 2. světové válce byla vybudována Československá jednotná nivelační síť. V roce 1944 měla bezmála 40 000 bodů.

Tento „náš“ bod byl stabilizován v roce 1934, následně v roce 1947 přeměřen. Nachází v nadmořské výšce 304,453 m a jeho souřadnice jsou 14°42'12,4" zeměpisné délky a 49°49'42,7" zeměpisné šířky. Bod tvoří přirozená leštěná ploška, zachovalá v nevětralé rostlé skále (jemná biotitická skála) a je chráněn uvedeným pomníkem.

A pokud byste ho chtěli vidět na vlastní oči, udělejte si tam někdy procházku, nebo počkejte, až nám koronavirus umožní se zase setkávat - půjdeme společně vysázet les „v Hůře“, a to je to místo, kde se nivelační bod nachází.

Jan Šíma

Obce Bedrč, Petroupim a Soběhrdy pořádají

v sobotu 4. dubna 2020
SPOLEČNOU BRIGÁDU -
ÚKLID ODPADKŮ PODÉL SILNIC
VEDOUCÍCH DO NAŠÍ OBCE

Sraz v 9.00 hodin v Soběhrdech před obecním úřadem nebo v Mezihorí na návsi nebo v Žiňanech před obecním domkem nebo v Žiňánkách na návsi

Po skončení brigády bude připraveno občerstvení pro všechny brigádníky na fotbalovém hřišti v Soběhrdech.

Pokud Vám není lhostejné, jak vypadá naše okolí, přidejte se k nám.

Děkujeme!

Zemědělské okénko DZV NOVA

Máme za sebou zimní období, které bohužel zůstává stále více jen slovem. Pozitivní je snad to, že za posledních 5 měsíců dvou posledních let, byl za to uplynulé období souhrn srážek o 20 % vyšší. Na druhé straně je už téměř jisté, že po Brexitu se sníží přísun dotačních peněz do zemědělství, a to o cca 15 %. To bude znamenat spolu s klimatickými výkyvy jen další destabilizaci sektoru. Nový Evropský parlament diskutuje nad Společnou zemědělskou politikou EU, a tak zemědělci budou hospodařit v přechodném období zřejmě až do 31. 12. 2022. Média masírují občany, že je třeba chránit půdu, zadržovat vodu v krajině, vajíčka brát jen od slepic z voliérových chovů. Názory, jak je skot škodlivý pro životní prostředí, tím že produkuje čpavek a že je potřeba počty kusů snižovat, kolidují s fakty, že je potřeba dávat více hnoje do půdy a zvýšit absorpci vody půdou. Když výše uvedené shrneme, jen velmi obtížně se hledá cesta, kam v budoucnu zemědělství směřovat.

Nezbývá tedy, než jít cestou zdravého selského rozumu a nenechat se ovlivňovat různými tendenčními názory

a myšlenkami. Také je z našeho pohledu důležité rozvíjet to, v čem se firmě daří a co má perspektivu. Proto mi dovoluňte se s Vámi podělit o úspěch, kterým je 3. místo v ČR chovu dojníc DZV NOVA v mléčné užitkovosti s průměrnou produkcí na dojnici 12.523 kg mléka za rok. To je také jeden z důvodů, proč chce v budoucích letech firma investovat do modernizace stáji pro chov skotu a produkce mléka. Na přelomu roku 2019 a 2020 jsme dostali platné stavební povolení pro novou farmu dojníc s celkovým počtem ustájovacích míst pro 1100 ks na farmě Petrovice. Tento projekt již počítá s robotickou dojrnou s minimem lidské práce. Pozitivní bude větší množství organické hmoty, zvýšení ploch pícnin a trav na 1.500 ha a tím snížení množství přípravků na ochranu rostlin.

Mějme na paměti, že mnoho profesí člověk potřebuje ve svém životě několikrát za rok, za desetiletí, ale zemědělce, v podobě potravin, každý den.

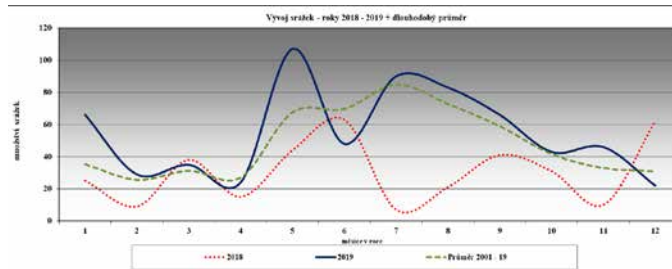
Pavel Dvořák, DZV NOVA

Jak u nás prší?

V minulých zpravodajích (2016, 2019) jsem Vám představoval výsledky vlastního „měření“ srážek u nás v Žižanech. Kolik naprší nebo nasněží, měřím už od roku 2001. Dlouhodobě u nás spadne cca 580 milimetrů srážek za rok (tedy 580 litrů vody na 1 m² plochy). Byly roky vlhčí (nejvíce 760 mm v roce 2012, ale také roky suché – nejméně 312 mm v roce 2003). Jaký byl rok 2019?

Již konec předminulého roku 2018 byl na srážky poměrně bohatý. A obdobně to pokračovalo od začátku roku 2019. Nadprůměrné množství srážek přišlo v minulém roce skoro každý měsíc. Květen 2019 byl na vláhu nejlepším z květnů za celou dobu měření (107 mm). Pouze v dubnu, červnu a prosinci spadlo méně vody než v dlouhodobých průměrech pro tyto měsíce.

Celkově 659 milimetrů udělalo z roku 2019 nejvlhčí rok od roku 2013. Přehled jednotlivých roků můžete vidět níže v tabulce či grafu.

Jak to bude s deštěm v roce 2020, netuším, ale první dva měsíce jsou dobrým příslibem. Napršelo více jak 81 milimetrů vody. Tedy o více jak polovinu obvyklého množství pro toto období. Pokud by byla pěkná mrazivá zima, tak to dělá zhruba 90 cm sněhu. A představte si sami, kolik radostí či starostí by nám to přineslo ☺

Krásný a na srážky dostatečně bohatý rok 2020 přeje

Jan Šíma

	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Průměr
leden	0	97	61	13	36	48	38	25	66	35
únor	3	34	58	1	17	61	23	9	29	26
březen	26	22	18	50	25	34	41	38	35	31
duben	37	33	23	37	37	32	78	15	24	27
květen	50	39	102	102	55	51	37	44	107	68
červen	91	81	184	26	74	57	45	63	48	70
červenec	180	136	30	81	39	96	72	7	90	85
srpen	62	122	101	42	74	27	65	21	83	73
září	43	54	47	117	23	50	56	41	66	59
říjen	37	40	42	43	87	74	87	31	43	42
listopad	5	23	26	17	76	33	36	10	46	33
prosinec	21	79	1	38	29	33	41	62	22	31
Celkem	555	760	693	567	572	596	619	366	659	580

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
leden	21	5	28	10	37	25	55	12	15	80
únor	25	37	8	23	51	25	47	8	24	5
březen	28	22	12	45	13	24	31	39	63	29
duben	17	7	18	22	22	42	2	35	8	26
květen	22	24	57	61	100	94	90	70	75	106
červen	62	79	13	85	68	138	80	38	62	32
červenec	77	151	58	59	162	63	73	55	89	96
srpen	38	130	25	54	91	122	89	53	50	136
září	91	78	29	59	61	84	122	13	8	80
říjen	21	56	36	24	9	26	16	59	57	5
listopad	35	51	10	42	6	42	78	16	19	57
prosinec	32	34	18	12	47	21	16	39	23	20
Celkem	469	674	312	496	667	706	699	437	493	672